

9. ZUŠkoviny

Dr. Hutavého

číslo
VI. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporoka, Jaroměř
vychází den po 1. máji 2012, v láskeyčase, jako rada: Mějte se rádi!

Úvodník

ŠPORKŮV BUK

S myšlenkou, vysadit Šporkův buk (hrabě měl buky v oblíbeně), jsem se setkala poprvé na jaře před dvěma lety. Tehdy jsem panu řediteli Pavlu Linhovi rozmluvila výsadbu stromu dorůstajícího úctyhodných rozměrů na trávníček před budovou ZUŠky. Místo toho jsem nabídla založení Šporkovy zahrádky, tedy záhonu u plotu se starobylými růžemi, bylinami a cibulovinami. Současný pan ředitel Vlastimil Kovář „bukovou myšlenku“ pozměnil. Kontaktoval Městský úřad v Jaroměři, který nenamítal nic proti tomu, aby Masarykovy sady v Jaroměři ozdobil mladý buk.

V den výročí Šporkova narození, 9. března 2012, bylo panem Urbanem z odboru životního prostředí přesně vytyčeno stanoviště pro výsadbu. A pak se jen čekalo na příhodné okolnosti a příznivé počasí.

Buk zakoupený pro jistotu už na podzim zimoval na zahrádce u Skořepů, kteří ho obětavě chránili před nepříznivou povětrností i před hladovými zajíci. Pan Skořepa připravil strom k vyzvednutí, což nebyla u takového skoro třímetrového kousku s pořádným balem záležitost pěti minut. Velkou

dávku odvahy projevil i sám pan ředitel, který se za deštivého dopoledne 12. dubna pustil spolu s panem učitelem Slezákem odhodlaně do kopání jámy v parku. Byla radost pozorovat, jak se ti dva urostlí muži noří stále hlouběji do prostorného výkopu, vedle kterého rostla hromada mokrého jílu, suti a kamení. Po krátké polední přestávce se dělníci vrátili, podpořeni ještě panem učitelem Morávkem, na místo činu. Buk byl dopraven na přívěsu, svržen do jámy, ukotven ke kůlu a s citem zahrnut zeminou. Zálivka byla shledána zbytečnou, jelikož lilo už dost, jako z konve. Působné představení dramaťáku věnované buku skutečně nemohlo proběhnout podle původního plánu, tedy přímo v parku. Škoda. Divočák, požírající bukvice v podání Jakuba Maksymova, by se v Masarykových sadech vyjímal skvěle, lépe než v učebně LDO. Neměl chybu!

Mulčování proběhlo za slunečného počasí, v pátek 20. dubna. Provedli ho chlapci Kazmirowští spolu s Jendou Holínským, který statečně snášel poněkud neohrabané počínání mladších chlapců a velmi šikovně rozprostřel a upevnil agrotextilii na rozryté ploše pod stromem, přivlekl pytle s mulčovacím kůrou a pokryl s ní nevzhlednou textilií. Za ochotu pomoci (původně jsem chtěla poprosit jen o naložení pytlů do auta) a za dotažení práce do konce bez zbytečných řečí mu patří můj osobní velký dík.

Můžeme si přát a doufat, že buk vyraší a bude pěkně prospívat a že se pod ním budou procházet naši vnuci i pravnucci.

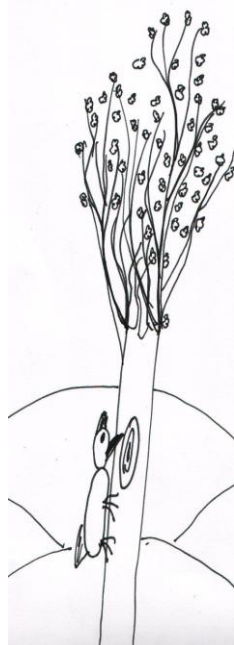
Určitě se na něj běžte podívat, až bude parno, můžete vzít třeba i konvičku s vodou. Najdete ho na palouku u cestičky, v té části parku, která je nejbližší divadlu. I z některých oken ZŠ Na Ostrově ho asi uvidíte.

Zuzana Kazmirowská

Buk lesní, Fagus sylvatica, je listnatý strom, který dosahuje výšky až 40 metrů a průměru přes jeden metr. Jeho kůra má odstín stříbrně šedé a je hladká. Listí má vejčitý tvar. Plodem této dřeviny jsou nažky. Houževnatý strom, který se dožívá i 400 let. Roste ve smíšených lesech, jako samostatné dominanty a vytváří i monokulturní porosty. Nalezneme ho téměř na celém našem území. Jeho dřevo není příliš trvanlivé. Odstín je mírně narůžovělý. Využití dřeva je vcelku značné. Ať už se jedná o nábytkářský průmysl, podlahy nebo železniční pražce. Buk je stromem velkých lidí. Že byl oblíbeným stromem hraběte Františka Antonína Šporka jako symbol houževnatosti, cílevědomosti a zdraví, to už víte. Traduje se, že lidé s tímto stromem spjatí mají často odvážné životní plány, které většinou promění ve skutečnost.

Pro Šporka byl buk důležitým krajinným prvkem. Byl součástí porostů kolem Kuksu a často byl i využíván k uměleckým záměrům. Do rostoucích stromů byly tesány různé figury. Patroni, svatí mudrcové, světci, poustevníci...

Mattěj

...od bukvice po buk...

Čtvrteční počasí bylo akci sázení velmi nakloněno, přšelo už od rána, a proto performance žáků literárně-dramatického oboru nazvaná „Fagus a čtyři živly“ proběhla v učebně LDO.

v roli buku Barbora Maksymovová

Za dar na nákup a realizaci výsadby „Šporkova buku“ děkujeme firmě **Rath žárotechnika spol. s. r. o. a paní Zuzaně Kazmirowské**

Z notesu pana ředitele

Ze všech měsíců mi květen v notesu zatím zabírá nejvíc místa. Akcí, které mají v májovém měsíci proběhnout je tolik, že se ani nevejdou na jeden list plakátu a tak musí být na dvou. Proto věřím, že si z tak pestré nabídky vyberete všichni. Já osobně se mimo jiné moc těším na **Koncert ke Dni matek** a na **Koncert ke Dni rodiny**, což jsou vždy podvečery strávené v krásné atmosféře. A pak z dlouhého seznamu zmíním ještě tři. Tou první je **Koncert úspěšných absolventů** naší školy, konaný 6. května v 16 hodin v sále školy. Přijďte si poslechnout naše absolventy, kteří ve studiu hudby pokračují na dalších stupních škol. Druhou akcí je tradiční **Koncert učitelů a jejich přátel** v Městském divadle, který se koná 9. května v 19 hodin. Kromě další skvělé muziky si v Malém sále divadla budete moci poslechnout a prohlédnout nástroj barokního instrumentáře - violu da gamba, na který se bude od září na naší škole vyučovat. A do třetice – náš **Big Band hraběte Šporka** si pozval vzácného hosta **Jiřího Stivína** a společně s ním vystoupí na koncertě v Městském divadle 11. května v 19 hodin. Nejen na tyto, ale na všechny akce, které pořádá ZUŠ F. A. Šporka v měsíci květnu vás srdečně zvou!

Vlastimil Kovář

Co mohu udělat jako rodič?

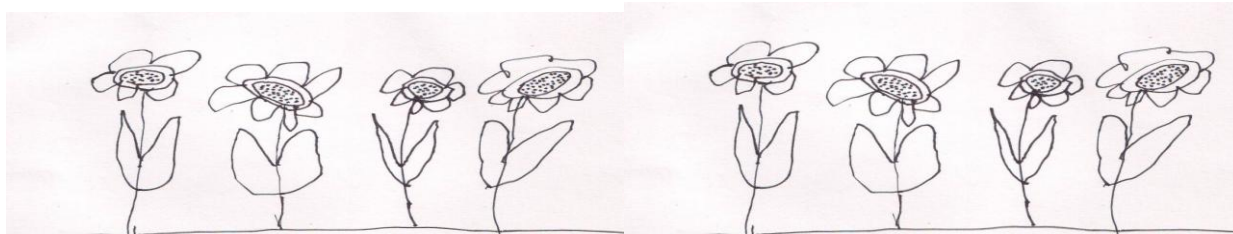
Mohu toho udělat hodně, třeba ...

Za mnohaletý čas, prožitý v ZUŠce jsem vyslechla ledacos. Počítám-li dobře, pak jsem, svým způsobem, čtrnáct let jakousi součástí múzami plného společenství. Nemám inventarizační číslo, ale mám paměť – zatím ještě sloužící. Některá slovíčka nechám proběhnout bez povšimnutí, nad některými myšlenkami se pozastavím, moudré úvahy si ukládám do mysli, smetí a odpadky vyšlé z některých úst mě rozesmutní, humorné perličky a určité slovní obraty vydrží provázet mou duši i několik dní a možná i let ...

Jednou jsem se svolením paní učitelky seděla v koutě třídy a mlčky pozorovala její práci s dětmi. Umí-li kdo své řemeslo dobře a navíc dělá svou úlohu rád, je potěšením dívat se, poslouchat a dokonce se i učit něčemu novému. Děti si hrály na Čaroděje. Jedno dítě otočené zády k ostatním se nenadále otočí a koho uvidí v pohybu je začarován, tak nějak jsem hru pochopila... Holčička, která v daný moment představovala Čaroděje, uvedla začátek hry svými slovy: „Byl jeden zlobivý čaroděj a ten začaroval celou zemi. Ta zem byla moc krásná, všichni se tam měli rádi a maminky tam dávaly svým dětem každý den pusu... Trošku jsem ta slova vnímala jako výchovný políček pro všechny uspěchané maminky. Jestlipak jsem mezi ně kdysi nepatřila i já. Kéž by všechny maminky na celém světě nezapomínaly

...dávat svým dětem každý den pusu.

Anna Holínská

Všem maminkám, které nezapomínají, přejeme k jejich květnovému svátku všechno nejlepší!

redakce

Bylo – Nebylo

Soustředit se, soustředit se, soustředit!

Minulý měsíc se náš smyčcový soubor v poněkud oslabeném počtu vydal na soustředění do Benecka (Krkonoše), kde ještě doznívala zima, na kterou jsme však byli řádně připraveni. Kromě pana učitele, kterému se to ale následně vymstilo. Jak už vypovídá název článku, nejeli jsme za zábavou, ale tvrdě pracovat. Ovšem, když se řeklo „pracovat“, kluci jako by se najednou zalekli a přicházeli se spoustou důvodů, proč nemůžou jet... Takže jsme nakonec vyrazili v ryze ženské sestavě s panem učitelem Weissem. Hned první den jsme se pustili do hraní a začali cvičit Corelliho sedmý koncert, který byl hlavním předmětem zájmu na tomto soustředění. Druhý den dopoledne jsme pokračovali v hraní, a i když pan učitel říkal, jak nám bude vařit, nakonec jsme se o oběd musely postarat samy. Pan učitel ovšem trestu neutekl, hned po jídle jsme ho vylákaly ven pod záminkou sáňkování, které se ale zvrhlo v pořádnou koulovačku - holky proti klukům! Pan učitel tvrdě bojoval, ale neměl šanci, všechny jsme se proti němu vyzbrojily a s pomocí paní učitelky Kovářové mu dostaly vítěznou kuličku přímo za krk. A tak se ukázalo, kdo má v našem souboru hlavní slovo (samozřejmě holky). Když jsme se vrátili na chatu a ohřáli se (pan učitel i usušil), mohli jsme se opět vrhnout na hraní. Cvičili jsme pilně až do večera a za odměnu (možná spíš na náš nátlak), nám pan učitel zatan-coval. V neděli sil ubývalo, ale stále jsme jich měli dost na to, abychom znovu usedli k notám. V poledne jsme si uvařili oběd, zabalili a vydali se domů. Myslíme si, že jsme udělaly kus práce a dokonce i pan učitel nás pochválil, čehož si vážíme, protože to se moc často nestává.

Terka a Dája

Ve dnech od 13. do 15. dubna proběhlo na Benecku soustředění folkové kapely. Postupně jsme se okolo 17. hodiny sjeli a šlo se na to. Nejdříve jsme nanosili všechnu techniku, posléze jsme rozbaliли nástroje a hráli. Dohromady nás na chatě bylo osm muzikantů - kytaristi Andrejka a pan Weiss, houslistky Dája a Terka, klarinetista Tonda, bubeník Ondra, cellistka Šárka a nový kontrabasista Jenik. Velmi chutné jídlo nám obstarávala paní Hopová, maminka Dáji. Během soustředění jsme nacvičili asi 12 písniček, které jsme poslední den před odjezdem zahráli rodinně pana správce. Nejdříve jsme z tolika lidí byli zaskočeni, ale nakonec se nám hrálo dobře. Po malém koncertě jsme si zahráli ještě na „schovku“ a okolo 16. hodiny jsme se rozjeli domů.

PS: Budeme rádi, když někdy přijdete na náš koncert.

Folkový soubor

Audimafor – krajské kolo přehlídky studentského e experimentujícího divadla a divadla poesie

Uběhl opět rok a všichni se zase sešli v hradeckém Draku, kde se jak jinak než hrálo divadlo. Tentokrát to bylo divadlo různé někdy až hrůzné, ale v každém případě jsme si to užili. Hrál se nám docela dobře, i když o dva týdny později to bylo lepší. „Hurááá! Nakonec jedeme na Loutkářskou Chrudim i na Mladou scénu. Všechno dobře dopadlo a snad zase za rok!

Pijavka

Krajské kolo loutkářské přehlídky

V sobotu 14. dubna večer jsme naši rakvičkárnu HOTEL zahráli ve studiu Labyrint na krajském kole loutkářské přehlídky, které konalo v hradeckém Divadle Drak. Po souboru Mikrle hrál ještě Někdo Kálí, namoř namá a před námi, kolem poledne, se představily mladší soubory s jejich čtyřmi drobníčkami. A celé to bylo báječné! A inspirativní a plné zážitků. I když postupem času trochu vyčerpávající, ale stejně pořád plné energie.

Kromě toho, že jsme viděli řadu jiných souborů z celého kraje, hlavně potěšilo, že se na náš hříchuplný Hotel v pozdním večerním čase (po desáté – čekali jsme na Jakuba, který si odskočil z již úspěšných přijímacích zkoušek na DAMU) podívala řada diváků. A že se nám to všechno povedlo!

Petř

Co mohu udělat jako rodič? Mohu toho udělat hodně, třeba ...

Všechno něco stojí...většinou peníze, někdy i zdraví a semotamo (nedej Bože) i život. Rodič nadaného dítěte velmi dobře ví, že múzy také něco stojí...většinou peníze, někdy i zdraví (nervová soustava) a semotamo i život, kdy celá rodina maximálně přizpůsobí svoje života bytí pro zdárný umělecký vývoj mladého umělce. Doposud mě nenapadlo počítat ani peníze, ani čas a na nervy mám od paní doktorky pilulky. Druhá polovina našeho rodičovství – můj manžel – už raději počítání vzdal a to nejen pro klid v rodině. Pravdou je, že mi občas hlavou prolétne ekonomická poznámka našich předků: „Na studium syna padla kráva a vrátil se vůl.“ „Pánu Bohu poručeno“, odpovím si pokaždé slovy mojí přítelkyně. Před několika málo dny jsem prožila zvláštní ne nepříjemnou zkušenost. Naše dítě potřebovalo být během dvanácti hodin na dvou místech a já, „trouba maminkovská“, jsem předem souhlasila, že to zajistím. Ze soboty na neděli se syn přemístil včas z Benecka do Hradce Králové (představení s loutkáři z LDO v divadle Drak) a o několik málo hodin později byl zpět v Benecku na hudebním soustředění. Na nervy užívám (viz výše) báječné pilulky, opojena krásami naší vlasti na Podzvičinsku a v Krkonoších jsem je ani nepotřebovala, ale, nejen pro klid v rodině, jsem vynulovala tachometr v autě - nepočítám přece ani peníze, ani čas...tak jsem se rozhodla i ... **nepočítat kilometry!** Anna Holinská

Kytaristi si zahráli v Dubenci...a v Třebechovicích pod Orebem

První dubnová neděle byla pro nás kytaristy příležitostí zahrát si opět mimo budovu naší Základní umělecké školy. Instrukce byly takové: ve 12 h sraz v ZUŠ, v 12:30 h odjezd autobusu, ve 14 h koncert v nedalekém kostele v Dubenci. Vše proběhlo, tak jak má. Sešli jsme se v plném počtu, nic jsme nezapomněli, všichni měli kytaru, ladičku, podkytarník či podnožku, noty, pilníky a jiné nezbytné věci klasického kytaristy. Autobus dorazil...tradaáá, můžeme jet. V Hustiřanech nabere Alču, která už na nás vzorně čeká a ve Velichovkách máme malou čekací pauzu na Štěpána (dalšího člena kytarového orchestru), který se nám trochu zapotil a kvapně dobíhal k autobusu. Zvládli jsme to, jsme všichni, nikdo nechybí. V Dubenci nás přivítalo vskutku aprílové počasí. Zima, vítr a kolem nás dokonce proletoval sníh. V opravdu krásném dubeneckém kostele sice teplo příliš nebylo, ale díky stánkům s občerstvením jsme se mohli zahřát horkým čajem a někteří z nás si stihli i nakoupit nějaké hezké maličkosti. Koncert byl opravdu vydařený a i přes ztuhlé prsty a velkou zimu mohu říci, že všichni zahráli opravdu výborně. Kytarový orchestr (s kapitánem Milošem) se střídal se sólisty, repertoár byl pestrý a s Milošem jsme se opět nenuдили...Zpáteční cesta probíhala ve veselém duchu s čokoládovou tyčinkou od pana kapitána. Za všechny zúčastněné si troufnu tvrdit, že jsme z Dubence odjžděli velice spokojení a s pocitem dobře vykonané práce. Všem vystupujícím i Milošovi děkuji za jednu hezky prožitou neděli. Ráda bych také touto cestou poděkovala panu Volšičkovi za ochotu a krásné fotky z vystoupení.

Dne 26. dubna v 18 h proběhl **Kytarový koncert čtyř** v Základní umělecké škole v Třebechovicích pod Orebem. Na koncertě vystoupili žáci kytarových oddělení ze ZUŠ Třebechovice p. O., ZUŠ F. A. Šporka Jaroměř, ZUŠ Na Stězině a ZUŠ Habrmanova. Za naši školu vystoupilo sedm kytaristů: Jakub Morávek, Matěj Pilař, Jan Hroneš, Andrea Suchánková, Kristýna Ságnerová, Hedvika Čapková a Štěpán Dohnanský. Děkujeme všem vystupujícím a Radce Morávkové za krásné fotky.

Hana Medková a Miloš Dvořáček

Kytarový orchestr v Dubenci a Hana Medková s Milošem Dvořáčkem

Ývolírpa trecnok

Po přečtení nadpisu se možná cítíte poněkud zmatení. Není však čeho se obávat, podobným nevinným žertíkem byl zahájen Aprílový koncert ve středu 11. dubna. Jednalo se o takovou menší hudební sešlost, kde zahrála spousta našich nadějných muzikantů. Snaha pobavit jaroměřské diváctvo v rozmarném dubnovém počasí nevyšla nadarmo. A tak se celá událost stala příjemným odlehčeným setkáním. Tak zase za rok! Jen se těšte, zase Vás dostaneme!

Ga a TzjvvK (psaly jsme to, aprílově, ve vlaku)

Absolventský koncert

25. dubna se od šesti hodin v sále školy uskutečnil Absolventský koncert. Jako první nastoupil náš loutkářský soubor „...ještě pořád ne!“ a zahrál pohádku od Ilji Hurníka „Divné jméno“. Máme v souboru dvě absolventky I. cyklu LDO Deboru Kratochvílovou a Petru Březinovou, ale chyběl nám jeden herec, což byl problém... Prostě nepřišel, zapomněl... asi. No, poradily jsme si, holky, bez kluka, co jsme měly dělat?

Potom bylo slyšet trumpety, saxofon, elektrické klávesy, flétnu, housle, klavír, varhany a zpěv. Představili se nám Adéla Škvrnová, Otakar Flégr, Martina Jonešová, Lucie Jirsáková, Pavel Hrdlička, Kristýna Seidlová, Kateřina Čáповá, Alena Peterková, Pavel Hrdlička, Andrea Pešová, Jan Škrabka a Daniela Valešová.

Moc hezky hráli, bylo vidět a slyšet, že se svému nástroji pěknou dobu věnují. Poté pan ředitel všechny absolventy pozval na jeviště, poděkoval jim za pěkná vystoupení a výsledky a vyučující předali svým žákům malou pozornost. A potom nastalo focení, kterého se ujal pan učitel Weiss. Na fotografie absolventů se těšte v červnovém čísle ZUŠkovin.

čaBMa

Bude – Nebude

POZVÁNKA NA KONCERT

Dne 11. května 2012 od 19.00 h společně navštívíme koncert **Big Bandu hraběte Šporka se sólistou Jiřím Stivínem** (www.jiri.stivin.cz), který se uskuteční ve velkém sále jaroměřského divadla. Žáci ZUŠ F. A. Šporka budou mít zlevněné vstupné ve výši **30,- Kč** a rezervovaná místa v prvních dvou řadách hlediště.

Paní učitelka Markéta. Kočí si převezme děti od rodičů v predsáli divadla v 18.30 h a zde si je rodiče vyzvednou okolo 20.30 h. Prosím o vhodné společenské oblečení a drobný finanční obnos na šatnu. Zájemci, hlase se u paní učitelky předem, nejlépe hned!

Mgr. Markéta Kočí (776038947)

INFORMACE K VÝLETU DO PRAHY (NÁRODNÍ DIVADLO + STÁTNÍ OPERA)

Datum konání: pondělí 28. 5. 2012

Prohlídky: budova Státní opery od 10.30 – 11.30 h, budova Národního divadla od 13.00 – 14.00 h

Cena: budova Státní opery - žáci a učitelé 60,- Kč, dospělí 120,- Kč
budova Národního divadla - žáci a učitelé 60,- Kč, dospělí 120,- Kč
Cestovat budeme vlakem a po Praze pěšky.

Sraz výletníků : vestibul hlavního nádraží v Jaroměři v 6.15 h

Odjezd: hl.nádr. Jaroměř 6. 40 h (6.57 v HK – přestup na rychlík) příjezd do Prahy 8.47

Návrat: odjezd z Prahy 15.41 h, příjezd na hl.nádr. Jaroměř v 17.47 (bez přestupu)

S sebou: vhodnou obuv a pohodlné oblečení, dostatek jídla a pití (raději více) – nevím, zda bude možnost si někde něco kupovat, kartičku zdravotní pojišťovny, potvrzení od rodičů, deštník nebo pláštěnku.

Pedagogický dozor : Mgr.Markéta Kočí (776038947), Mgr.Radka Morávková

Přihlášky v učebně hudební nauky u paní učitelky Markéty Kočí!

Přišli jsme...do Turecka...

na mezinárodní projekt výměny mládeže

Ve dnech 1. – 8. dubna 2012 proběhl v tureckém městě Akköy mezinárodní projekt „The Job You Choose is You“. Projektu se zúčastnili žáci ze Slovenska, Turecka a České republiky. Plánované zapojení Slovinska bylo bohužel na poslední chvíli zrušeno. Naši školu reprezentovalo šest žáků – Dorota Svobodová, Petra Nováková, Monika Němečková, Anna Flegrová, Denis Horký a Jakub Maksymov. Bylo to vůbec poprvé, kdy se žáci ZUŠ F. A. Šporka vydali do tak vzdálené destinace. Pořadající organizace Akköy S.A.K.O.T.M.L.,Denizli zajistila ubytování v hotelu, který je součástí Hotelové školy v Akköy. Během projektu byli žáci zapojováni do různých aktivit, týkajících se výběru budoucího povolání, dosažení vytyčených cílů, apod. Byla zorganizována skupinová hra ve městě Denizli. Součástí projektu bylo také pořádání národních večerů, kde jsme mohli porovnat odlišné kultury jednotlivých skupin. Žáci absolvovali nemalé množství oficiálních návštěv k různým ředitelům, starostům a guvernérům. Měli možnost navštívit MŠ a ZŠ v Akköy a Domov pro seniory v Denizli.

Jedním z nejkrásnějších zážitků byl výlet do Pamukkale (“bavlněný hrad” - je to obrovský svah, pokrytý bílým vápencem s vodními bazénky, krápníky a vodopády) a starověkého města Hierapolis. V současné době se jeho pozůstatky nachází nedaleko travertinových kaskád Pamukkale, s nimiž je zapsáno na seznam světového kulturního dědictví UNESCO. Z původní podoby města se dochoval např. krásný amfiteátr římského typu (tam si také naše flétnové trio vyzkoušelo akustiku), velmi dobře zachovalá dlážděná cesta či impozantní byzantská a Domitianova brána. Doposud funkční je i původní bazén s mramorovými sloupy. V těsné blízkosti města jsme navštívili i obrovskou nekropoli s mnoha typy hrobů, která patří k největším a nejzachovalejším na světě.

Při zpátečním letu jsme měli více jak šest hodin volného času v Istanbulu, a tak jsme se vydali za jednou z nejznámějších sakrálních staveb světa – Hagia Sofía, která je dodnes nejvýznamnější památkou byzantské architektury a symbolem celého Istanbulu.

Jako vedoucí skupiny chci všem zúčastněným moc poděkovat za vzornou reprezentaci nejen naší školy ale i celé Jaroměře a České republiky.

Nikola Prokopová

řed Městským úřadem v Denizli při návštěvě guvernéra

jsme poté věnovali kaskádám brainstormingů na zadaná témata týkající se výběru povolání a zaměstnanosti a následně sumarizaci a zpracovávání našich znalostí a názorů. Někdy jsme se pohybovali jen po povrchu problému, jindy se nám podařilo trochu nakousnout jádro věci. V rámci projektu The Job You Chose is You!

Týden v Turecku Ano, na tak dlouho jsme opustili naši vlast, abychom se aktivně účastnili (spolu s tureckou a slovenskou skupinou) v blízkosti půlmilionového města Denizli mezinárodního výměnného projektu The Job You Chose is You! Zanedbáme-li ztrátu zavazadel a zběsilý přestup na letišti v Istanbulu, zapříčiněný zpožděným letem, lze říci, že naše cesta tam proběhla bez jediného problému. Ubytování na hotelové škole bylo takřka evropské, jídlo chutné, leč monotónní. Ovšem udělali-li jsme několik kroků za bránu hotelu, otevřel se nám nefalšovaný turecký venkov. Počasí bylo celý týden přívětivé, teploty byly přibližně o 20 °C vyšší než u nás, spadlo na nás jen několik kapek. Nicméně zpět k projektu a aktivitám s ním spjatých. Ranní psychicko-fyzické rozcvičky, so-called energizers, pokaždé rozpumpovaly naši krev po celém těle, i do uší a dalších periférií, abychom

načerpali nadšení pro celý den, který

bylo spjato i několik poznávacích exkurzí (většinou jsme seděli a poslouchali nějakého pána v obleku, jak něco turecky vypráví, ovšem byly zajímavější exkurze, třeba do tamní školy a školky) a výletů (úžasné Pamukkale a několikrát Denizli). Co ale bylo pro nás nejpřínosnější, bylo setkávání se s cizími kulturami (plurál, nelze totiž ani v nejmenším opomenout Slováky) – a to ať už prostřednictvím národních večerů, které byly skutečně vydařené a které se bez ohledu na to, který národ se zrovna prezentoval, vždy zvrhly v multikulturní hudebně-taneční veselice, či tím, co jsme absorbovali prostou komunikací s ostatními účastníky. Mimochodem, kdo z vás slyšel Korán v originále od Muhammeda? Loučili jsme se s těžkými srdci. Domů jsme dorazili v průběhu několika prvních minut Velikonočního pondělí. Já-kub

viděli jsme je...

...a nepoznali jsme je...

...a Petru a Moniku při cachání
v jezírcích na Pamukkale

...a při práci v mezinárodních skupinách...

Kup si mě, kup si mě,
prosím!

zvítězili jsme! Panenka pro UNICEF. Text do bubliny

k nejkrásnější panence, kterou ušila Aneta Kutíková, nám napsal Martin Fiala. Výherci blahopřejeme a cena ho čeká v redakci! **Soutěž pro Vás: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“!** se do květnového čísla už nevešla, těšte se na příště!
S omluvou Vaše redakce

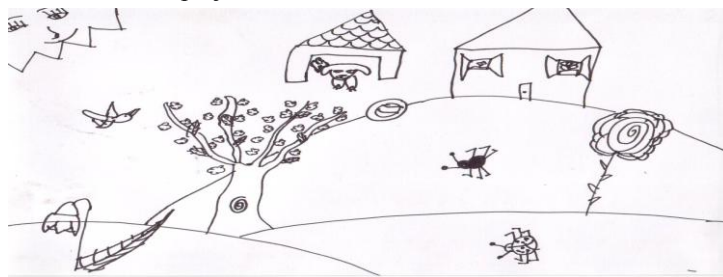

Novo packý slaviček

Petra Janečková 1. místo, Duo Natálie Hölllová, Adéla Šimková 1. místo
Alžběta Kratochvílová 2. místo, Daniela Valešová a Romana Bauerová 3. místo
Duo Pavlína Rejchrtová, Daniela Valešová 3. místo, Trio Daniela Valešová,
Petra Janečková a Romana Bauerová 3 místo a Trio Šárka Pádrová, Petra
Janečková a Romana Bauerová 3. místo, Šárka Pádrová získala Ocenění za
vyjimečný přednes lidové písně! Gratulujeme našim zpěvačkám k úspěchu
a děkujeme!

Audimafor Lektorský sbor udělil souboru Mikrle Cenu za zvířecí performanci v inscenaci HOTEL doporučil tuto inscenaci na národní kolo přehlídky studentského divadla Mladá scéna v Ústí nad Orlicí

Regionální loutkářská přehlídka Lektorský sbor udělil Čtyři docelavelká ocenění malým souborům ZUŠ F. A. Šporka za herecké dovednosti ve Čtyřech docela mrňavých drobníčkách, Cenu Jarce Holasové za rozvoj mladého východočeského loutkářství, Cenu LS Mikrle za osobitě naplnění tradičního loutkového žánru rakvičkárny v inscenaci HOTEL a Cenu LS Někdo za působivé ztvárnění příběhu z indické mytologie v inscenaci Kálí, namó namá a doporučil HOTEL na Loutkářskou Chrudim! Blahopřejeme!

Obrázky do dubnového čísla nakreslili žáci paní učitelky Sary Semerákové: Eva Šrytrová, Jáchym Skořepa, Lucie Hebelková a Zuzana Vosáhlová

Fotografie zapůjčili: N. Prokopová, R. Morávková, pan Volšička a Jé

Do šatny

„Tati, přeložili mě do zvláštní školy.“

„Výborně synku, když na to máš, tak studuj!“

„Nováku, na tvé lavici je sedm much, když zabiješ jednu, kolik jich zbude?“

„Jedna, ta mrtvá, ostatní uletí.“

Jirkovi se v žákovské knížce objeví poznámka:

Váš syn nemá vůbec žádné znalosti!

Otec připíše:

Proto chodí do školy!

Vtípky pro vás vybrala k-Ája

Student skládá zkoušku, profesor se ptá:

„Co u člověka způsobuje pocení?“

„Vaše otázky.“

Šel brontosaurus s brontosauřicí.

On: „Jo?“

Ona: „Ne!“

On: „Jo?“

Ona: „Ne!“

On: „Jo?“

Ona: „Ne!“

Tak šli a šli, až vymřeli.

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , dr.hutavy@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

9. číslo vychází den po 1. máji 2012, v láskyčase, jako rada: Mějte se rádi!

redakční rada: Já-kub (Jakub Maksymov), Petř (Petr Hrudka), TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),

Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Matěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná),

čaBMa (Barbora Maksymovová), úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí),

korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)